

Udvalget foreslår, at bøden i andengangstilfælde forhøjes til 4.000 kr., og at straffen for tredjegangstilfælde og derover fortsat skal være frihedsstraf, men således at domstolene skal have mulighed for at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste eller alkoholistbehandling og en tillægsbøde efter samme retningslinjer som ved spirituskørsel med motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort. Dog foreslås tillægsbøden fastsat til 4.000 kr., svarende til en bøde i andengangstilfælde. Frihedsstraffen forudsættes fastsat til fængsel i 10 dage, og der skal ske en skærpelse af straffen for hver gang, den pågældende kører spirituskørsel på ikke registreringspligtig knallert.

Der henvises til betænkningens side 55-65.

4.3. Lovforslagets udformning

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter og forslag vedrørende straffastsættelsen for spirituskørsel. Justitsministeriet finder det dog rigtigst, at de foreslåede strafskærpelser i sager om spirituskørsel, jf. færdselslovens § 117, afspejles gennem en ændring af bestemmelsens strafferamme. På den baggrund foreslås det, at strafmaksimum i § 117 forhøjes fra fængsel i 1 år til fængsel i 1 år og 6 måneder. Lovforslaget er ud over denne ændring udformet i overensstemmelse med udvalgets forslag. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 (§ 117) og § 1, nr. 12 (§ 117 c) og bemærkningerne hertil

Forhøjelsen af strafmaksimum til fængsel i 1 år og 6 måneder medfører, at reglerne om varetægtsfængsling i retsplejelovens kapitel 70 om varetægtsfængsling kan finde anvendelse. Det samme gælder ved kørsel i frakendelsestiden, jf. pkt. 5.3. nedenfor. I relation til sager om spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden vil det navnlig være fængslingsgrunden i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, som kan have betydning i praksis.

Efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, kan en sigtet varetægtsfængsles, hvis der foreligger en begrundet mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, og som efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, og der efter det om sigtedes forhold oplyste er bestemte grunde til at frygte, at den pågældende på fri fod vil begå en ny lovovertrædelse af samme beskaffenhed.

De situationer, hvor der kan blive tale om varetægtsfængsling efter reglen om gentagelsesrisiko i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, vil navnlig være tilfælde, hvor en person adskillige gange tidligere er dømt for spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden og ofte vil have flere kørsler til samtidig påkendelse,

og hvor der tegner sig et aktuelt mønster med så hyppige kørsler, at der er en betydelig og nærliggende risiko for, at den pågældende på fri fod på ny vil begå en lovovertrædelse af samme karakter.

Varetægtsfængsling efter reglen om gentagelsesrisiko i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, vil i praksis således alene finde anvendelse i de allergroveste tilfælde, hvor der er tale om helt vanemæssig spirituskørsel og/eller kørsel i frakendelsestiden, og hvor den aktuelle kørsel derfor udløser en længere fængselsstraf.

Adgangen til varetægtsfængsling af spiritusbilister rejser spørgsmål om, hvorvidt der kan tilvejebringes det fornødne mistankegrundlag (begrundet mistanke), idet der på varetægtsfængslingstidspunktet kun vil foreligge en alkometer-test og ikke en blodprøveanalyse.

Alkometer-test kan i dag ikke i forbindelse med straffesagen bruges som bevis for alkoholpromillen i blodet i forbindelse med kørslen. Spørgsmålet om anvendelse af alkoholkoncentration i udåndingsluften og udstyr til måling heraf som bevis i stedet for blodprøver behandles for tiden i Udvalget om sanktionsfastsættelse i sager om spiritus- og promillekørsel m.v., jf. pkt. 2 ovenfor.

I forbindelse med en anmodning om varetægtsfængsling er der imidlertid ikke tale om, at alkometer-testen skal bruges som bevis, men derimod som en underbyggelse af mistanken om, at der foreligger en spirituskørsel. For at imødegå den usikkerhed, som er forbundet med en alkometer-test, bør det i forbindelse med en eventuel varetægtsfængsling forudsættes, at alkoholpromillen er et godt stykke over den tilladte på 0,5.

For så vidt angår udmålingen af bøder bør der efter Justitsministeriets opfattelse som i dag gælde en minimumsbøde. De gældende minimumsbøder har siden 1981 været henholdsvis 1000 kr./2000 kr. Under hensyntagen til den generelle revision af bødesatserne, som vil blive foretaget i forbindelse med Rigsadvokatens revision af de vejledende bødetakster, foreslås det, at minimumsbøderne fremover bør være 1500 kr., hvis den pågældende er uden indtægt, mens minimumsbøden for en ægtefælle uden væsentlig egen indtægt bør være 3000 kr.

I relation til spørgsmålet om tillægsbødens størrelse i de situationer, hvor den pågældende har undergivet sig et vilkår om alkoholistbehandling, er Justitsministeriet af de grunde, som er anført af 6 af udvalgets medlemmer, enig i, at tillægsbøden ikke bør nedsættes til det halve. Udgangspunktet bør således være, at til-